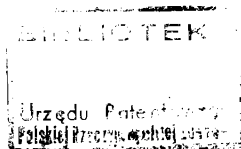

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY B 27 6, 27/00

✓ Nr 3223.

✓ Kl. 38 a 8.

✓ Ludwиг Hörold
(Wiesbaden, Niemcy).

✓ Prowadnica krążkowa ramy trakowej w trakach poziomych i pionowych.

Zgłoszono 1 marca 1924 r.

Udzielono 16 października 1925 r.

Znane są prowadnice ram trakowych, w szczególności zaś do traków wielopiętowych, w których części ruchome posiadają łożyska kulkowe lub krążkowe. W ^{konstrukcjach} ~~ustrojach~~ podobnych części czołowe ramy są wyposażone w krążki toczące się pomiędzy prowadnicami, umocowanymi w ramie maszynowej, przyczem każda zasuwka traku posiada osobny niezależny od innych narząd prowadniczy. Narządy te mieszczą się z natury rzeczy wewnątrz przestrzeni maszynowej lub we wpustkach ścianek bocznych, gdzie są narażone na zanieczyszczenie trocinami, które osiadają, przeważnie na zatłuszczonych częściach, co często wywołuje poważne przeszkody w pracy. Wogóle konstrukcja ta wymaga, aby krążki posiadały średnicę nieco mniejszą, aniżeli wynosi odległość pomiędzy szynami prowadzącymi. (Należy

przytem mieć na uwadze, iż odległość ta zmniejsza się podczas pracy, dzięki osiadananiu trocin na powierzchni ślizgowej). Ta właśnie okoliczność wywołuje wstrząsy i prowadzi, ze względu na wielką ilość obrotów maszyny, do szybkiego jej zużycia.

Znany jest również sposób prowadzenia poszczególnych pól taśmowych pomiędzy krążkami osadzonymi w ramie maszynowej, przyczem koniec każdej pily zaopatrzony jest w swoisty narząd prowadniczy z dwoma parami krążków.

Wynalazek niniejszy ma na celu dostosowanie tego urządzenia do traków wielopiętowych, oraz uproszczenie budowy i usunięcie tem samem niedogodności zwykłych prowadnic krążkowych traków wielopiętowych. Zgodnie z wynalazkiem, do poprzecznic czołowych ramy trakowej przytwierdza-

ją się belki, przesuwające się pomiędzy krawkami osadzonemi w ramie maszynowej i zastępujące prócz tego w zupełności słupy rozporowe, ustawiane pomiędzy poprzecznicami czołowemi traka. Utworzona w ten sposób z belek i poprzecznic rama trakowa wymaga tylko dwóch powierzchni ślizgowych, umieszczonych każda po jednej stronie ramy.

Można również cały układ prowadniczy, to znaczy belki prowadnicze i krawki umieścić nazewnątrz ramy maszynowej, co skuteczniej uchroni te części od zanieczyszczenia trocinami oraz ułatwi nadzór nad narzędziem, tak ważnym, jak układ prowadniczy w trakach wielopiłowych.

Zgodnie z wynalazkiem, belkom prowadniczym leżącym po jednej stronie nadaje się kształt pryzmatyczny, leżącym zaś po drugiej stronie kształt płaski, przez co uzyskuje się dokładne prowadzenie na powierzchni pryzmatycznej. Ułatwi to również w znacznej mierze montaż całego urządzenia, oraz stwarza po jednej stronie układu sprężynujący nacisk krawków (przeważnie po stronie o powierzchni płaskiej), dzięki czemu otrzymuje się, podczas pracy maszyny, stałe wyrównywanie odległości pomiędzy prowadnicami, tak pożądane ze względu na możliwe zanieczyszczenie trocinami, zmniejszające tę odległość.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 wyobraża schematycznie rzut boczny traku wielopiłowego, pionowego i fig. 2 do 9 — rozmaite szczegóły w skali większej.

Przecznice (belki) a, a , tworzą łącznie z listwami ślizgowymi c i d ramę trakową, poruszaną, w sposób znany, zapomocą korbowodów mieszczących się przy bokach zewnętrznych ramy. Listwy c i d ślizgają się pomiędzy dwoma parami krawków e, e i f, f . W celu uzyskania prowadzenia bocznego, jak to widać z fig. 1, krawki e mają wyżłobienie pryzmatyczne, a listwa c posiada kształt graniastosłupa.

Natomiast krawki f i listwa d posiadają płaską powierzchnię ślizgową. Jak to widać z fig. 1, 8 i 9, na krawki f wywierany jest znaczny nacisk sprężyn w kierunku powierzchni ślizgowej, która ustępuje pod działaniem nagromadzonych na powierzchniach ślizgowych trocin, zabezpieczając maszynę od ewentualności połamania się. Figury 2 i 3 przedstawiają w skali większej rzut boczny i poziomy krawka pryzmatycznego e i listwy pryzmatycznej c . Fig. 4 i 5 przedstawiają zmodyfikowane krawki prowadnicze. W tym sposobie wykonania krawki posiadają obwód płaski, zaopatrzony we wpustkę, w której się przesuwa belka prowadnicza. Fig. 6 i 7 wskazują rzut boczny i poziomy przykładu wykonania, w którym krawki prowadnicze posiadają kształt kulisty h i, stosownie do tego, belki prowadzące posiadają przekrój odpowiedni. W tej ostatniej formie wykonania, powstające tarcie można zredukować do minimum, stosując do wyżłobienia belek prowadniczych średnice przekroju nieco większe, aniżeli średnica kulek.

Jak to widać z fig. 1 wynalazek umożliwia przeniesienie układu prowadniczego na stronę zewnętrzną ramy maszynowej, przez co uzyskuje się jeszcze dogodniejszą kontrolę i łatwiejszy dostęp, zabezpieczenie przeciw gromadzeniu się na częściach prowadzących trocin drzewnych, stanowiących w maszynach stosowanego dotąd typu nie małą przeszkodę w pracy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Prowadnica krawkowa ramy w trakach poziomych lub pionowych, znamienna tem, że składa się z przymocowanych do belek poprzecznych (a, a) ramy listew (c, d), które ślizgają się pomiędzy dwoma parami krawków (e, e i f, f).

2. Prowadnica według zastrz. 1, znamienna tem, że krawki, między którymi ślizgają się listwy prowadnicze (c, d), są umieszczone nazewnątrz ramy.

3. Prowadnica według zastrz. 1, znamienna tem, że każda listwa prowadnicza (c) wykonana jest w postaci pryzmatu, a odpowiadające jej krążki (e) posiadają na swym obwodzie wyżłobienia pryzmatyczne, druga natomiast listwa prowadnicza (d) wykonana jest w postaci listwy gładkiej, a odpowiadające jej krążki (f) mają powierzchnię gładką.

4. Prowadnica według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że krążki, znajdujące się po jednej stronie ramy, są przyciskane do listwy sprężynami (na rysunku krążki f, f).

Ludwig Hörold.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

